

Lieta C-281/22

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2022. gada 25. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Oberlandesgericht Wien (Austrija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 8. aprīlis

Apsūdzētie un sūdzības iesniedzēji:

G.K.

B.O.D. GmbH

S.L.

Pamatlietas priekšmets

Sūdzības, kas vērstas pret Eiropas deleģētā prokurora Austrijā rīkojumiem veikt kratīšanu sūdzības iesniedzēju dzīvesvietā un uzņēmuma telpās un konfiscēt to īpašumu.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību, it īpaši Padomes Regulas (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei, 31. panta 3. punkta pirmās daļas un 32. panta interpretācija; LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Savienības tiesības, it īpaši Padomes Regulas (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei, 31. panta 3. punkta pirmā daļa un 32. pants ir jāinterpretē

tādējādi, ka pārrobežu izmeklēšanas gadījumā, ja ir nepieciešama tiesas atļauja veikt pasākumu asistējošā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalstī, ir jāveic visu būtisko aspektu, piemēram, sodāmības, aizdomu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, nepieciešamības un samērīguma, pārbaude?

2. Vai pārbaudē ir jāņem vērā tas, vai pasākuma pieņemamību jau ir pārbaudījusi Eiropas deleģētā prokurora, kurš izskata attiecīgo lietu, dalībvalsts tiesa saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem?

3. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, bet uz otro jautājumu – apstiprinoša, kādā mērā ir nepieciešama tiesas veikta pārbaude asistējošā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalstī?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Padomes Regulas (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (turpmāk tekstā – “EPPO regula”); it īpaši tās 30., 31., 32. un 42. pants, kā arī preambulas 72. un 73. apsvērumi

Atbilstošās valsts tiesību normas

Bundesgesetzes zur Durchführung der Europäischen Staatsanwaltschaft [Federālais likums par Eiropas Prokuratūras izveides īstenošanu] (EUSTa-DG); it īpaši tā 11. panta 2. punkts

(Austrijas) *Strafprozessordnung* [Kriminālprocesa kodekss] (StPO); it īpaši tā 117., 119. un 120. pants

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Eiropas Prokuratūra ar Eiropas deleģētā prokurora, kurš nodarbojas ar šo lietu, starpniecību Vācijas Federatīvajā Republikā (Minhenē) īsteno pirmstiesas izmeklēšanu, kas – cita starpā – vērsts pret G.K., S.L. un *B.O.D. GmbH*, pamatojoties uz Direktīvas 2017/1371 3. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktu; Vācijas *Abgabenordnung* [Nodokļu kodeksa] 370. panta 1. punkta 1. apakšpunktu, 2. punkta 3. apakšpunktu un 373. panta 1. punktu un 2. punkta 3. apakšpunktu; Vācijas *Strafgesetzbuch* [Kriminālkodeksa] 129. pantu. Apsūdzētie tiek turēti aizdomās par to, ka saistībā ar biodīzeļdegvielas (ASV izcelsmes) ieviešanu Eiropas Savienībā, norādot nepatiesu informāciju, ir izvairījušies no muitas noteikumu ievērošanas un tādējādi kopējie radītie zaudējumi ir aptuveni 1 295 000 EUR apmērā.
- 2 2021. gada 9. novembrī Eiropas deleģētais prokurors Austrijā, šīs izmeklēšanas ietvaros sniedzot atbalstu saskaņā ar EPPO regulas 31. pantu, kā minēts I punktā, izdeva rīkojumu veikt kratīšanas apsūdzēto dzīvesvietā un uzņēmuma

B.O.D. GmbH telpās – apsūdzētā G.K. dzīvesvietā ar adresi M. (*Landesgericht Korneuburg* [Korneiburgas apgabaltiesa]), apsūdzētā uzņēmuma *B.O.D. GmbH* telpās ar adresi K. (*Landesgericht Krems an der Donau* [Kremsas pie Donavas apgabaltiesa]), apsūdzētā G.K. dzīvesvietā ar adresi R. un apsūdzētā S.L. dzīvesvietā ar adresi S. (*Landesgericht Wiener Neustadt* [Vīnes Neištates apgabaltiesa]), kā arī apsūdzētā uzņēmuma *B.O.D. GmbH* vai attiecīgi tā “mātesuzņēmuma” *B.O.D. s.r.o & co KS* telpās ar adresi S. (*Landesgericht für Strafsachen Wien* [Vīnes Krimināllietu apgabaltiesa]), lūdza katras minētās kompetentās apgabaltiesas tiesneša, kas izskata lietu vienpersoniski, apstiprinājumu to veikšanai un uzdeva piemērot II punktā minēto konfiscēšanu pasūtījumu dokumentiem, grāmatvedības dokumentiem, sarakstei un attiecīgajai aparatūrai un datu nesējiem utt.

- 3 Attiecīgie kompetentie tiesneši vienpersoniski apstiprināja asistējošā Eiropas deleģētā prokurora rīkojumus, atsaucoties uz attiecīgajiem identiskajiem rīkojumiem saskaņā ar I punktu tajā minēto iemeslu dēļ.
- 4 Faktisko kratīšanu dzīvesvietā pēc asistējošā Eiropas deleģētā prokurora uzdevuma saņemšanas īstenoja kompetentā nodokļu iestāde.
- 5 Saskaņā ar prokurora rīkojumiem, kuru saturs, izņemot izmeklēšanas vietu un iesaistītās personas, ir identisks, pastāv aizdomas par šāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu:

*“Eiropas Prokuratūra ar Jūsu deleģētā Eiropas prokurora Vācijā starpniecību veic pirmstiesas izmeklēšanu lietā ar Nr. 1.000080/2021 saistībā ar aizdomām par ilgstošu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas lielā apmērā un dalību noziedzīgā organizācijā, kuras mērķis ir izvairīties no nodokļu maksāšanas, saskaņā ar Vācijas Nodokļu kodeksa 370. panta 1. punkta 1. apakšpunktu, 2. punkta 3. apakšpunktu un 373. panta 1. punktu un 2. punkta 3. apakšpunktu, kā arī Vācijas Kriminālkodeksa 129. pantu. Saskaņā ar līdzšinējām aizdomām organizētā noziedzīgā grupa ir izveidojusi plašu sistēmu, kuras ietvaros no Bosnijas un Hercegovinas uz ES tika importēta biodīzeļdegviela, kas it kā bija ražota no vietējā uzņēmuma S.E. D.O.O. izlietotās pārtikas eļļas. Šī “izlietotā pārtikas eļļa” it kā iepriekš tika ieviesta Bosnijā un Hercegovinā no ASV. Patiesībā šī biodīzeļdegviela jau bija ražota ASV bez Bosnijā un Hercegovinā veiktas pārstrādes vai ražošanas starpposmiem. Daudzos gadījumos (skat. turpmāk) B.O. Group uzņēmumi nodibināja līgumattiecības ar S.E. D.O.O., kas paredzēja “Bosnijā un Hercegovinā ražotas biodīzeļdegvielas” iegādi un importu, un minētā grupa savā tīmekļa vietnē lielījās, ka tā veic savu komercdarbību Eiropas mērogā, tostarp veic izlietotās pārtikas eļļas savākšanu un tirdzniecību visā Eiropā, kā arī biodīzeļdegvielas ražošanu un tirdzniecību. Vismaz 40 gadījumos kopumā aptuveni 1000 tonnu šīs it kā Bosnijā un Hercegovinā ražotās degvielas pēc tam pa sauszemi caur Horvātiju un Austriju tika transportēta uz Vāciju saskaņā ar tranzīta procedūru (TI) un norādītas muitas deklarācijai Drēzdenē, lai nodotu vietējam uzņēmumam **B.S. GmbH** (rīkotājdirektors R.R.M.) Austrijas uzņēmuma *B.O.D. GmbH* vārdā*

(rīkotājdirektori S. L. un G. K.), kas bija eksportētāja S.E. D.O.O. līgumpartneris. Vēl 62 gadījumos aptuveni 1500 tonnu tās pašas biodīzeļdegvielas pa sauszemi caur Horvātiju tika transportētas uz Austriju un uzrādītas muitas deklarācijā Špīlfeldē, Austrijā, lai tās piegādātu vietējam uzņēmumam B.O.D. GmbH ar atrašanās vietu M., Austrijā, tās izpilddirektora S.L. vadībā. Piemērošanai abām piegādēm un to pamatā esošajiem līgumiem tika izvēlēti Incoterms noteikumi “DAR (Delivered at Place / piegādāts līdz vietai)”, kas nozīmē, ka piegāde Vācijā / Austrijā bija jāveic S.E., savukārt par importa procedūru, tostarp muitas deklarācijām, bija atbildīgs uzņēmums B.O.D. GmbH, tāpēc šis uzņēmums bija atbildīgais nodokļa maksātājs saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 77. pantu, lai gan tas izmantoja specializēta transporta uzņēmuma pakalpojumus (77. panta 3. punkts).

Tomēr, tā kā attiecīgajā muitas deklarācijā bija nepatiesi norādīta nepreferenciāla izcelsme Bosnijā un Hercegovinā un TARIC kods, kas biodegvielu būtu atbrīvojis no antidempinga un kompensācijas maksājumiem pat tad, ja tās patiesā ražošanas vieta (ASV) būtu deklarēta patiesi, kompetentā muitas iestāde importam piemēroja tikai pievienotās vērtības nodokli. Tā rezultātā tika radīti zaudējumi vismaz 1 295 151,11 EUR apmērā (445 151,11 EUR neiekasēto nodokļu Vācijā un 850 000 EUR Austrijā). 25 % uzņēmuma B.S. GmbH kapitāldaļu pieder Slovērijas uzņēmumam **B.O.D. s.r.o. & co KS** (rīkotājdirektors S. L., Austrijas pilsonis), kas vienlaikus ir arī Austrijas uzņēmuma **B.O.D. GmbH** (arī tās rīkotājdirektors ir S. L., kā arī Austrijas pilsonis G.K.) mātesuzņēmums. Uzņēmumu **B.O.D. s.r.o. & co KS** dažkārt ir pārstāvējis G.K., lai gan oficiāls amats viņam bija tikai uzņēmumā **B.O.D. GmbH**. Uzņēmums **B.O.D. GmbH** pats bija gan par ražotāju uzdotā uzņēmuma **S.E. D.O.O.** ar atrašanās vietu Bosnijā un Hercegovinā līgumpartneris, kas atbild par muitas deklarāciju iesniegšanu Drēzdenē, gan dažu Drēzdenē deklarēto preču saņēmējs, lai gan tās bija jātransportē atpakaļ uz Austriju, lai nonāktu pie preču saņēmēja. Turklāt ir norādes, ka tāda paša veida vienošanās tika īstenota arī ar citiem saņēmējuzņēmumiem Vācijā un, visbeidzot, šo Austrijā deklarēto piegāžu saņēmējs bija uzņēmums **B.O.D. GmbH**.

Uzņēmuma **B.S. GmbH** (saņēmējs lielākajā daļā gadījumu, kad biodīzeļdegviela tika atmuitota Drēzdenē / Vācijā) rīkotājdirektors R.R.M. sākotnēji bija minētā uzņēmuma, kurš ražoja biodīzeļdegvielu un saņēma subsīdijas no ES līdzekļiem, dibinātājs un vienīgais īpašnieks. Galu galā tirgus attīstības dēļ tas bija kļuvis ekonomiski nestabils, un tas lika M. iesaistīties shēmā, kuras pamatā bija valstu nodokļu likumu atšķirību izmantošana, lai ražotu minerālo dīzeļdegvielu un pārdotu to kā “smērvielu” saņēmējiem Austrumeiropā, tādējādi izvairoties no enerģijas nodokļa un PVN maksāšanas aptuveni 73 miljonu EUR apmērā (Frankfurtes pie Mainas prokuratūras 2018. gada 31. jūlija lēmums par personas saukšanu pie kriminālatbildības lietā Nr. 7550 Js 216177/15).

2018. gadā šo norišu rezultātā 25 % uzņēmuma **B.S. GmbH** kapitāldaļu iegādājās Slovērijas uzņēmums **B.O.D. s.r.o. & co KS** (rīkotājdirektors S.L.). Šis uzņēmums ir uzņēmuma **B.O.D. GmbH** (rīkotājdirektors S.L.) vienīgais īpašnieks.

ASV pilsoņi B.V. un N.K. ir uzņēmuma S.E. D.O.O. īpašnieki, kuram savukārt pieder arī ASV gatavās biodīzeļdegvielas piegādātāji (B.E.S. un W.O. Trade LLC), kuri veica piegādes uzņēmumam S.E. D.O.O., kā aizsegu norādot “izlietotu pārtikas eļļu”, kas pēc tam tika reeksportēta uz ES kā “Bosnijā un Hercegovinā ražota biodīzeļdegviela”. Uzņēmums S.E. D.O.O. pats ir B.E.S. meitasuzņēmums.

Tas viss ved pie apsūdzētā M., kurš mēģināja atrisināt sava uzņēmuma ekonomiskās grūtības, iesaistoties nelikumīgā shēmā, lai veiktu muitas un nodokļu krāpšanu lielā apmērā, kopā ar citiem apsūdzētajiem apvienojoties noziedzīgā organizācijā, kas nodarbojās ar šādām darbībām, kaitējot ES un tās dalībvalstīm, tādējādi mākslīgi ievēdot kopējā tirgū “palētinātu” degvielu.

Tikmēr Austrijas muitas iestādes, izmantojot administratīvo palīdzību, saņēma Bosnijas izcelsmes sertifikāta “īstuma” apstiprinājumu. Taču, tā kā to bija izdevis pats noziedzīgajos nodarījumos acīmredzami iesaistītais uzņēmums S.E. D.O.O., šis procesa rezultāts nav izmantojams, lai atspēkotu citus pierādījumu iegūšanas rezultātus.

Pamatojoties uz izklāstītajiem lietas apstākļiem, apsūdzētās fiziskās un juridiskās personas tiek turētas aizdomās par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas ietilpst Eiropas Prokuratūras jurisdikcijā saskaņā ar EPPO regulas 22. panta 1. punktu kopsakarā ar Direktīvas (ES) 2017/1371 (“PIF direktīva”) 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Vācijā sodu [par šo noziedzīgo nodarījumu] paredz Vācijas Nodokļu kodeksa 370. panta 1. punkta 1. apakšpunkts, 2. punkta 3. apakšpunkts un 373. panta 1. punkts un 2. punkta 3. apakšpunkts, kā arī Vācijas Kriminālkodeksa (StGB) 129. pants. Austrijā [to paredz] FinStrG [Likuma par sodiem finanšu pārkāpumu jomā] 135. panta 2. punkts un 39. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kā arī StGB [Kriminālkodeksa] 278. pants.”

Attiecībā uz rīkojumā paredzēto pasākumu nepieciešamību un likumību bija norādīts:

“Adreses, uz kurām attiecas rīkojums, ir vai nu apsūdzētās apvienības un/vai apsūdzēto fizisko personu juridiskās adreses. Pamatojoties uz pret tām vērstajām aizdomām par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, ir jāpieņem, ka II punktā uzskaitīto priekšmetu konfiscēšana ir nepieciešama pierādījumu iegūšanas nolūkā (StPO [Kriminālprocesa kodeksa] 110. panta 1. punkta 1. apakšpunkts), jo šādā veidā var izdarīt ticamus secinājumus par to, vai rēķinu saturs patiešām ir bijis nepareizs vai viltots un vai tie ir izmantoti, lai uzdotu pārāk zemu preču vērtību ar mērķi izvairīties no ievērmuitas nodokļa maksāšanas.

Kratīšana ir nepieciešama, lai atklātu noziedzīgus nodarījumus, jo, ņemot vērā pret apsūdzētajiem G.K., S.L. un B.O.D. GmbH vērtās aizdomas par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, tikai šādi ir iespējams nodrošināt, ka meklētos dokumentus var konfiscēt pilnībā, bez kavēšanās un neapdraudot izmeklēšanas

procesu. Ņemot vērā draudošo sodu un lietas svarīgumu, pasākumi nav nesamērīgi.”

Pamatlietas dalībnieku galvenie argumenti

- 6 Pret tiesas apstiprinātajiem rīkojumiem par kratīšanu ir vērstas *B.O.D. GmbH*, *G.K.* un *S.L.* savlaicīgi iesniegtās, ar 2021. gada 1. decembri datētās sūdzības, kuras satura ziņā ir identiskas un kurās tiek norādīts uz aizdomas par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pamatojošu faktu neesamību vai būtiskiem to pamatojuma trūkumiem, nepieļaujami plašu laika robežu noteikšanu konfiskācijai un ECTK 8. panta 1. punkta pārkāpumu (advokāta un klienta uzticības attiecību neaizskaramības pārkāpums) un celti iebildumi saistībā ar tiesību aizskārumu, ko izraisījis rīkojums un konfiskācijas piemērošana. Visbeidzot, ir pausts “protests” arī pret konfiscēto dokumentu pārsūtīšanu Vācijas iestādēm, kamēr nav pieņemts un stājies juridiskā spēkā nolēmums attiecībā uz sūdzībām un iebildumiem.
- 7 Asistējošais Eiropas deleģētais prokurors Austrijā savā 2022. gada 15. februāra atzinumā pauda, ka sūdzības nav apmierināmas, jo – saskaņā ar īsu rezumējumu – sūdzībā ietvertie iebildumi ir noraidāmi pēc būtības, it īpaši tāpēc, ka *EPPO* regula ir izveidojusi jaunu tiesisko ietvaru pārrobežu izmeklēšanas pasākumiem, kurš, lai gan atšķiras no līdzšinējās tiesiskās palīdzības starp divu dažādu dalībvalstu iestādēm, būtībā ir savstarpējas atzīšanas principa krimināllietās tālākā attīstība, un līdz ar to, ņemot vērā Direktīvu par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, izmeklēšanas pasākumu faktisko pamatojumu varētu pārbaudīt tikai [rīkojuma] izdevējvalstī. Tādējādi [sūdzības] pieņemamības priekšnoteikumi, kas jāvērtē saskaņā ar Eiropas deleģētā prokurora (= lietas virzītāja), kurš nodarbojas ar attiecīgo lietu, tiesību aktiem (*EPPO* regulas 28. panta 1. un 2. punktu), ir jāpārbauda tikai tās valsts tiesai. Tas attiecas arī uz Eiropas Prokuratūras kompetences īstenošanas skaidrojumu. Asistējošā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalstī, veicot izmeklēšanas pasākumus, ir jāpārbauda tikai tajā spēkā esošās formālās tiesības, nevis materiālo tiesību aspekti. Saistībā ar konkrēto lietu jānorāda, ka attiecīgās aizdomas par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu Vācijas Federatīvajā Republikā jau bija izskatījis kompetentais izmeklēšanas tiesnesis *Amtsgericht München* [Minhenes pirmās instances tiesā]. Tāpēc sūdzība nav jāapmierina.
- 8 Sūdzības iesniedzēji pret to iebilda un būtībā apgalvoja, ka to ieskatā Austrijā nav izdarīts noziedzīgs nodarījums vai ka nepastāv pietiekamas sākotnējās aizdomas pret minētajiem apsūdzētajiem, tāpēc Austrijas muitas iestāde pamatoti ir norādījusi uz “kriminālvajāšanai nepieciešamo dokumentu un izsekojamības problemātiku”. Tomēr, pamatojoties uz to, tiek norādīts, ka veiktās kratīšanas nebija samērīgas un nepieciešamas (2022. gada 14. marta paziņojums).
- 9 *Oberlandesgericht Wien* (Apelācijas tiesa Vīnē) ir jālemj par sūdzībām, kas vērstas pret iepriekšminēto pirmās instances tiesu apstiprinātajiem rīkojumiem par kratīšanas veikšanu uz vietas.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 10 Pamatojoties uz *EPPO* regulas 31. panta 3. punktu un 32. pantu kopsakarā ar izklāstītajiem apsvērumiem, varētu uzskatīt, ka gadījumā, ja asistējošā Eiropas deleģētā prokurora pasākums ir jāapstiprina valsts tiesai, veicamais pasākums ir jāvērtē saskaņā ar visām šīs dalībvalsts formālajām un materiālajām tiesību normām. Tomēr tas nozīmētu, ka tiesai, kurā ir vērsies asistējošais Eiropas deleģētais prokurors, kā izvērtēšanas pamats būtu jāsaņem visi nepieciešamie dokumenti vai lietas materiāli no Eiropas deleģētā prokurora, kurš nodarbojas ar attiecīgo lietu, kas it īpaši gadījumā, ja ir iesaistītas vairākas dalībvalstis, neņemot vērā nepieciešamo tulkošanas darbu vien, izraisītu vienas un tās pašas pirmstiesas izmeklēšanas pārbaudi, lai atļautu kādu [izmeklēšanas] pasākumu dažādās valstīs ar atšķirīgu tiesisko regulējumu. Jebkurā gadījumā tas tā ir tad, ja Eiropas deleģētā prokurora, kurš nodarbojas ar attiecīgo lietu, valstī pasākumam nav nepieciešama tiesas atļauja.
- 11 Lai gan šajā gadījumā tiktu ņemts vērā tas, ka Eiropas Prokuratūra ir vienota iestāde (skat. arī *EPPO* regulas 8. panta 1. punktu), un līdz ar to tai savstarpējas atzīšanas juridiskie instrumenti būtu jāizmanto tikai izņēmuma gadījumos (*EPPO* regulas 31. panta 6. punkts). Jo atšķirībā, piemēram, no Eiropas izmeklēšanas rīkojuma (EIR), kas saņēmējvalstī jāpārbauda tikai pēc dažiem formāliem aspektiem, [šajā gadījumā] katrā iesaistītajā dalībvalstī (atkarībā no valsts tiesiskās situācijas) būtu jāveic pilnīga pirmstiesas izmeklēšanas pārbaude, lai apstiprinātu pieprasīto pasākumu (saskaņā ar Eiropas deleģētā prokurora valsts tiesisko situāciju; *EPPO* regulas 31. panta 2. punkts). Arī pasākuma īstenošanā pēc iespējas vairāk jāievēro Eiropas deleģētā prokurora valsts noteikumi (*EPPO* regulas 32. pants). Tas savukārt nozīmē, ka, kā jau tika norādīts, būtu jānosūta ne vien apliecinājums EIR izpratnē, bet arī visi izvērtēšanai nepieciešamie lietas materiāli, jo pretējā gadījumā attiecīgajām tiesām nebūtu nepieciešamā pamata formālai un materiālai lietas apstākļu pārbaudei.
- 12 Tāpēc, interpretējot šo *EPPO* regulu no ātra, efektīva un ekonomiska kriminālvajāšanas procesa viedokļa, ir pamats secinājumam, ka tiesas pārbaudei saistībā ar pasākuma atļaušanu Eiropas deleģētā prokurora pieprasījuma saņēmējvalsts teritorijā būtu jāaprobežojas tikai ar formāliem aspektiem. Katrā ziņā tā tas ir gadījumā, ja Eiropas deleģētā prokurora valstī tiesas veiktā pārbaude jau ir notikusi.
- 13 Tomēr šāda interpretācija ir pretrunā skaidri standartizētajai, tikai pakārtotajai šāda veidu nolēmumu savstarpējas atzīšanas instrumentu izmantošanai (*EPPO* regulas 31. panta 6. punkts).
- 14 Tāpēc Tiesai tiek lūgts precizēt juridisko situāciju šajā ziņā.